

10 Αυγούστου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καί μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ρώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 258).
Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: Θ' – Ἀπόστ.: Α' Κορ. γ' 9-17 – Εὐαγ.: Ματθ. ιδ' 22-34.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Αυγούστου, Ι' Ματθαίου.
Απόστολος: Α' Κορ. δ' 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ' 14-23.

**ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Ὁ τόμος περιέχει τίς ἱερές ἀκολουθίες τοῦ ἑσπερινοῦ καί ὁρθρου τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καί ἀπάνθισμα τῶν ἀκολουθιῶν ὅλης τῆς περιόδου τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Ἀκόμη, τόν μικρό καί μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ - ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ. Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἡ περί Θεοτόκου διδασκαλία τοῦ ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ, Λόγος στό Γενέσιο τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Α' στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Β' στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Γ' στήν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Καί θεολογικός σχολιασμός τους.

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΑ, Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ - ΤΡΙΕΙΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ. Ἡ περί Θεοτόκου διδασκαλία ἁγίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα, Λόγος στή Γέννηση, Λόγος στόν Εὐαγγελισμό, Λόγος στήν Κοίμηση. Καί θεολογικός σχολιασμός τους.

Καλλιτεχνική έκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΕΝΤΑΡΧΟΥ

ΑΘΩΝΙΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Μιά εἰκαστική ἐκφραση

(Α' ἔκδ., σχῆμα 18x18 ἑκατ., σελ. 192, τετράχρωμη ἔκδοση)

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσφέρει τό παρόν εἰκαστικό ἔργο τοῦ Κερκυραίου καλλιτέχνη Θεοφίλου Κεντάρχου, προκειμένου τά φιλοτεχνημένα ἐξαιρετικῶς ἔργα τέχνης νά κεντρίσουν τόν ἀναγνώστη καί νά τόν προβληματίσουν, νά τόν συγκινήσουν ἢ νά τόν ἐμπνεύσουν μέσα ἀπό τή μορφή, τό χρῶμα, τή σύνθεση καί τά ὑλικά τους.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

10 Αυγούστου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3767)

«ΟΙ ΤΡΙΕΙΣ ΦΙΛΟΙ»

Στήν Ἐκκλησία τῶν Κορινθίων ἀπευθύνεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί διδάσκει τήν ἀξία πού ἔχουν ἡ ζωή καί τά ἔργα μας, στήν προοπτική τῆς αἰωνιότητος. Καθενός τά ἔργα θά γίνουν φανερά, γιατί ἡ ἡμέρα τῆς Κρίσεως φανερώνεται μέ φωτιά, πού τά δοκιμάζει καί τά ἀποκαλύπτει. Ἄν τά ἔργα μας εἶναι ἀπό καθαρό χρυσάφι, θά μείνουν ἀνέπαφα καί ἀναλλοίωτα. Ἄν εἶναι κίβδηλα καί νοθευμένα, τότε θά καοῦν καί θ' ἀποκαλύψουν τήν ἀσχήμια τους.

Τά ἀνθρώπινα ἔργα

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος χρησιμοποιεῖ μιά θαυμάσια παρομοίωση γιά νά ἐξεικονίσει τήν πραγματική ἀξία τῶν ἀνθρώπινων ἔργων πάνω στή γῆ. «Μοιάζουμε σάν τούς ἡθοποιούς, πού πάνω στή σκηνή, ἄλλος παριστάνει τόν ἑνδοξο βασιλιᾶ, ἄλλος τόν πλούσιο ἡγεμόνα, ἄλλος τόν σπουδαῖο σοφό. Ὅλα αὐτά κατά τή διάρκεια τοῦ ἔργου. Ὅταν πέφτει ἡ αὐλαία, τότε ὁ ἡθοποιός ἀποσύρεται στά παρασκήνια, ἀποβάλλει τήν ψεύτικη ιδιότητά του καί ξαναγίνεται αὐτό πού εἶναι, ἀπλός βιοπαλαίστης πού μασκαρεύεται γιά νά βγάλει τό ψωμί του».

Ἔτσι κι ἐμεῖς· ἀνεβαίνουμε στή σκηνή αὐτῆς τῆς ζωῆς καί παριστάνουμε ἄλλος τόν δυνατό, ἄλλος τόν ἅγιο, ἄλλος τόν σοφό. Ὅταν, ὅμως, μέ τόν θάνατο, πέσει ἡ αὐλαία τῆς ζωῆς, τότε ἀποκαλύπτεται τό ἀληθινό πρόσωπο τοῦ καθενός. Τότε, ὁ καθένας κρίνεται κατά τά ἔργα του, κατά πῶς στάθηκε ἀπέναντι στόν Θεό, στόν συνάνθρωπο καί στόν ἑαυτό του.

Ἡ νοοτροπία τῆς ἐποχῆς μᾶς ἀποπροσανατολίζει ἀπό τήν προοπτική τοῦ τέλους. Γιατί, τελικά, αὐτό πού ζοῦμε ἔχει ἕνα τέλος, πού, ταυτόχρονα, σηματοδοτεῖ τήν ἀρχή τῆς αἰωνιότητος. Τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. γ΄ 9-17)

Ὁ Χριστός, ὁ θεμέλιος λίθος

Ἀδελφοί, Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἳτινές ἐστε ὑμεῖς.

μᾶς παρασύρει σέ μία ζωή γήινη καὶ ψεύτικη, κάνει τό προσωρινό νά μοιάζει μόνιμο, τό ἀτελές τέλειο, τό κίβδηλο χρυσό. Μᾶς ἐμποδίζει νά καταλάβουμε ὅτι διανύουμε ἕνα δρόμο μέ ἀρχή καὶ τέλος, πού κάποια στιγμή διασταυρῶνεται μέ ἕναν ἄλλο δρόμο, μέ ἀρχή, ἀλλά δίχως τέλος. Κι ἔτσι, ὅ,τι πράττουμε, καλό ἢ κακό, δέν ἔχει προοπτική, ἢ κι ἂν ἔχει, γίνεται μέ νοοτροπία συναλλαγῆς μέ τόν Θεό. Ἀλλά, δέν ἀρκοῦν τά καλά ἔργα· χρειάζονται ἄλλα ἔργα γιά νά μᾶς ἀνοίξουν τήν πόρτα τοῦ Παραδείσου.

Ὁ Παπουλάκος γιά τά καλά ἔργα

Ὁ Παπουλάκος, ὅταν μιλοῦσε στόν λαό γιά τά ἔργα πού ἀντέχουν στή δοκιμασία τῆς φωτιᾶς, χρησιμοποιοῦσε μία ζωντανή παραβολή: «Ἕνας εἶχε τρεῖς φίλους, πού θυσιαζόταν γι' αὐτούς. Κάποτε, ὅμως, ὁ ἴδιος ἔτυχε νά κατηγορηθεῖ, νά συρθεῖ στά δικαστήρια καὶ νά κινδυνεύσει νά καταδικαστεῖ. Ἀπό τούς τρεῖς φίλους, ὁ ἕνας ἔμεινε ψυχρός καὶ ἀδιάφορος, ἀσυγκίνητος μπροστά στήν κρίση τοῦ φίλου του. Ὁ δεύτερος τόν λυπήθηκε, πῆγε μέχρι τήν πόρτα τοῦ δικαστηρίου, ἀλλά δέν τοῦ ἐπέτρεψαν νά μπεῖ μέσα κι ἔφυγε. Ὁ τρίτος, ὅμως, ἀγωνίστηκε γιά τή σωτηρία τοῦ φίλου του. Παρουσιάστηκε ὁ ἴδιος ὡς μάρτυρας υπεράσπισης καὶ κατάφερε νά τόν δικαιώσει».

«Κι ὁ καθένας μας –ἔλεγε ὁ Παπουλάκος– ἔχει τρεῖς φίλους σ' αὐτή τή ζωή καὶ θυσιάζεται γι' αὐτούς. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ περιουσία μας, ὁ δεύτερος ἡ οἰκογένειά μας καὶ ὁ τρίτος τά ἔργα τῆς ἀγάπης μας. Ὅταν,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γιατί ἐμεῖς εἵμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας σας καὶ ἐσεῖς εἴστε χωράφι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομή τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού μοῦ δόθηκε (ὡς ἀπόστολος), ὡς ἔμπειρος ἀρχιτέκτων ἐγώ ἔβαλα τό θεμέλιο, ἐνῶ ἄλλος χτίζει ἐπάνω σ' αὐτό. Καθένας ὅμως ἄς προσέχει πῶς χτίζει, γιατί κανεῖς δέν μπορεῖ νά βάλει ἄλλο θεμέλιο δίπλα σ' αὐτό πού ὑπάρχει καί ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἄν ὅμως κάποιοι χτίσουν ἐπάνω σ' αὐτό τό θεμέλιο μέ χρυσό, μέ ἀσήμι, μέ πολύτιμους λίθους, μέ ξύλα, μέ χορτάρι, μέ καλάμι, τό ἔργο τοῦ καθενός δά φανερωθεῖ, γιατί δά τό φανερῶσει ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία δά ἀποκαλυφθεῖ μέ φωτιά καί ἡ φωτιά δά δοκιμάσει τί εἶδους ἔργο ἔκανε ὁ καθένας. Ἐάν τό ἔργο πού ἔχτισε κάποιος ἀντέξει στή φωτιά, ἐκεῖνος δά πάρει μισθό, ἂν ὅμως κάποιον τό ἔργο καεῖ, δά ζημιωθεῖ, ὁ ἴδιος ὅμως δά σωθεῖ, ἀλλά κατά τρόπο πού περνάει κανεῖς μέσα ἀπό τή φωτιά. Δέν ξέρετε ὅτι εἴστε ναὸς τοῦ Θεοῦ καί ὅτι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας; Ἄν κάποιος καταστρέφει τόν ναὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτόν δά τόν καταστρέφει ὁ Θεός, γιατί ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος καί ὁ ναὸς αὐτός εἴστε ἐσεῖς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὅμως, πέφτει ἡ αὐλαία αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ παρουσιαζόμαστε στό δικαστήριο τοῦ Δικαίου Κριτοῦ, ὁ πρῶτος φίλος μας, ἡ περιουσία μας, μένει ψυχρὴ καὶ ἀδιάφορη γιά τήν τύχη μας. Ὁ δεύτερος, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι μας, ἔρχονται μέχρι τόν τάφο μας, ἀλλά, μὴ μπορώντας νά διαβοῦν πὸ πέρα, φεύγουν καὶ μᾶς ξεχνοῦν. Καὶ μένει ὁ τρίτος, ἂν ἔχουμε, βέβαια, τέτοιον φίλο. Εἶναι τά ἔργα τῆς ἀγάπης μας, ὅχι ἀπλῶς τά καλά μας ἔργα, ἐκεῖνα πού γίνονται ἀπὸ καλοσύνη ἢ συμπόνια, γιατί ἔτσι ὑποδεικνύει ἡ συνείδησή μας, ἀλλά ἐκεῖνα πού προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀγαπῶσα καρδιά μας, πού ἐγίναν πρὸς τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας, πρὸς τό ὀρφανό, τόν δυστυχισμένο, τόν ἀδικημένο, τόν κουρασμένο, τόν ἀπογοητευμένο, ἐκεῖνον, στό πρόσωπο τοῦ ὁποῖου εἶδαμε τόν ἴδιο τόν Θεό».

Αὐτό εἶναι τό νόημα τῶν καλῶν ἔργων. Εἶναι ἐκεῖνα, πού, ἐπειδὴ εἶναι καθαρὰ σάν τό χρυσάφι, θ' ἀντέξουν στή φωτιά τῆς δοκιμασίας καὶ θά μαρτυρήσουν γιά ἐμᾶς τὴν ὥρα τῆς Κρίσεως. Τέτοια ἐφόδια, ὁποῖος διαθέτει, ἀσφαλῶς καὶ μπορεῖ νά περιμένει ἀτάραχος νά πέσει ἡ αὐλαία αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὅποιος δέν τά διαθέτει, ἄς πράξει, ὅ,τι εἶναι δυνατό, γιά νά τ' ἀποκτήσει, ὅσο εἶναι καιρός. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.